

## YÜZ OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜMÜN SONU

---

Konu Başlığı: **Ynt: Çeçenistan'da Asrın Direnişi**  
Gönderen: **ahmetmeydani** üzerinde **17 Ocak 2013,**  
**23:19:41**

---

### YÜZ KIRKINCI BÖLÜM

**...Ne demek geliyor musun? Bu soru bana sorulur mu?**  
**Musa:--Tamam, tamam anlaşıldı! Ben hemen diğer kardeşlerimizi arayayım. Eminim onlar da çok sevineceklerdir.**

**Orhan:--Elbette ki sevinecekler. Ne zaman ve nerede buluşuyoruz?**

**Musa:--Kardeşlerimizle konuşayım, sana haber veririm inşaAllah.**

**Orhan:--Benden de selam söyle. Tekrar aramanı sabırsızlıkla bekliyorum. Selamun aleykum!**

**Musa:--Ve aleykum selam ve rahmetullah!**

**Musa, Orhan'ın ardından, Emir, Cevdet, Abdulaziz, Abdulhamid, Lutfi ve Abdulkadir'i aradı. Hepisi de sevinçlerinden havaya uçuyorlardı. Pazartesi günü başkentte buluşmak üzere anlaştılar. Musa daha sonra tekrar Orhan'ı aradı.**

**Musa:--Selamun aleykum!**

**Orhan:--Vealeykum selam ve rahmetullah. Ne haber var?**

**Musa:--Haberler çok iyi. Tüm kardeşlerimiz göreve hazır. ,**

**Orhan:--Ne zaman ve nerde buluşuyoruz?**

**Musa:--Pazartesi günü, saat sabahın 08.00'inde, Başkent havaalanının önünde buluşuyoruz.**

**Orhan:--Anlaşıldı, ben hemen hazırlıklara başlıyorum.**

**Musa:--Benim de hazırlanmam lazım. Hadi, Allah'a (cc) emanet ol.**

**Orhan:--Fiemanillah!**

**Tüm özel tim elemanları gerekli hazırlıkları yapıp pazartesi gününü beklemeye başladılar. İçlerinde tarif**

edilmez bir sevinç vardı. Nihayet pazartesi olmuştu. Belirlenen saatte hepsi havaalanının civarında bir araya gelmişlerdi. Birbirlerine sarılıp hasret giderdikten sonra Orhan:

--Musa kardeşim, hangi yolu takip edeceğiz?

Musa:--Gürcistan'a varıp, Pankissi Vadisi üzerinden gideceğiz inşAllah. Hava yoluyla Tiflis'e gittikten sonra, karayoluyla geriye kalan yolu kat edeceğiz.

Orhan:--Hele bir Tiflis'e varalım, gerisini düşünürüz.

Cevdet:--Biletler hazır mı?

Musa:--Merak etmeyin, ben her şeyi hazırladım. Uçak saat 09.00'da kalkacak. Hadi gidip bir şeyler içelim. Saat 08.30'dan itibaren uçağa binmeye başlayacağız. Ha bu arada, şu gazeteci kimliklerinizi de alın. Unutmayın, her birimiz ayrı birer gazetenin muhabiriyiz. Kafkasya gezisine çıktık.

Havaalanının bekleme salonuna gidip çay içtiler. Bir süre sohbet ettikten sonra, yapılan anons üzerine kapıya yollandılar. Pasaport kontrolünün ardından uçağa binmek için binadan çıktılar. Uçak, gerekli işlemler yapıldıktan sonra, 20 dakikalık bir rötardan sonra hareket etti. Yolculuk esnasında uçak birkaç yerde hava boşluğuna girdi. Onun dışında herhangi bir problemle karşılaşmadan Tiflis Havaalanına inmeyi başardılar. Tiflis Havaalanında gerekli pasaport kontrollerinin yapılmasının ardından şehre gittiler.

Emir:--Yolu nasıl bulacağız?

Musa:--İlk önce gidip, kalacağımız bir otel bulalım. Bugün burayı terk etmemiz pek mümkün görünmüyor.

Abdulhamid:--Evet, bence de öyle. Önce bir araştırma yapalım.

Orhan:--E hadi o zaman!

Şehirde kalabilecekleri bir otel bulup yerleştiler. Timdeki herkes işinin ehliydi. Musa Gürcüceyi çok iyi biliyordu. Resepsiyona inip, resepsiyon görevlisi ile kısa bir görüşme yaptı.

Musa:--Biz gazeteciyiz ve Argun'a gitmek istiyoruz. Oraya nasıl gidebiliriz?

Görevli:--En uygun güzergâh, Pankissi Vadisini takip etmek. Diğer bölgeler çok tehlikeli. Aslında bu yol da tehlikeli ama, diğerleri kadar değil.

**Musa:--Peki, oraya araç gidiyor mu?**

**Görevli:--Her zaman değil. Ama isterseniz özel bir araç kiralayabilirsiniz. Pankissi Vadisine varınca, yolun kalan kısmı için de oradan araç kiralamanız mümkün.**

**Musa:--Bizi oraya götürecek aracı nereden bulabiliriz?**

**Görevli:--Bu işi için tanıdıklarım var ama...**

**Musa:--Al şu 20 doları ve bize bir araç temin et.**

**Görevli:--Siz hiç merak etmeyin. Ben aracı ayarlarım. Ama bu saatten sonra oraya kimse gitmez.**

**Musa:--Biz de yorgunuz zaten. Bu nedenle yarın sabah gitmemiz daha uygun olur.**

**Görevli:--Evet, böylesi daha iyi. Siz dinlenmenize bakın, ben aracı ayarlayınca size haber veririm.**

**Musa:--Teşekkür ederim.**

**Musa yukarı çıkıp durumu arkadaşlarına anlattı. Görevli de araç bulmak için otelden ayrıldı.**

**Emir:--Yarın sabaha kadar vaktimiz var. Şöyle çıkıp şehri bir dolaşalım, ne dersiniz?**

**Abdulhamid:--Evet, iyi olur. Hem yemek de yememiz lazım. Müslüman bir lokantacı bulabiliriz inşAllah.**

**Tam otelden dışarı çıkmışlardı ki...**

## **YÜZ KIRKINCI BÖLÜMÜN SONU**

---

**Konu Başlığı: Ynt: Çeçenistan'da Asrın Direnişi**

**Gönderen: ahmetmeydanı üzerinde 17 Ocak 2013, 23:21:24**

---

## **YÜZ KIRK BİRİNCİ BÖLÜM**

**...resepsiyon görevlisi ile karşılaştılar. Yanında da biri vardı.**

**Görevli:--İşte sizi oraya götürecek olan şoför.**

**Musa:--Aracın hepimizi alabilecek mi?**

**Şoför:--Evet, minibüsüm var. On kişiden fazla kişiyi alır.**

**Musa:--Peki, bizi kaç paraya götüreceksin?**

**Şoför:--500 dolarınızı alırım.**

**Musa:--Ne, 500 dolar mı?**

**Şoför:--Evet, 500 dolar.**

**Musa:--Bak, biz gazeteciyiz. Sana bu kadar parayı veremeyiz. 250 dolar yeter.**

**Şoför:--Mümkün değil, bu paraya götüremem.**

**Musa:--Biz de başka araç buluruz.**

**Görevli:--Anlaşın bence.**

**Şoför:--400 olsun.**

**Musa:--250 dolar iyidir.**

**Şoför:--Peki, son fiyat 350 dolar.**

**Musa:--Bu da benim son sözüm, 300 dolar.**

**Şoför:--Peki 300 dolar olsun. Ama bir kısmını peşin isterim.**

**Musa:--Bak, biz buranın yabancısıyız. Bu nedenle, bizi istediğimiz yere götürürsün, paranın tamamını alırsın.**

**Şoför:--Birbirimize güvenmek zorundayız.**

**Musa:--Yola çıktığımız zaman birbirimize güveniriz. Ama şu an birbirimizi tanımıyoruz ki. Hem yolculuğumuz bittiğinde bizimle yolculuk yaptığına memnun olacaksın.**

**Şoför ve Görevli birbirlerine baktılar ve:**

**--Peki, öyle olsun. Saat kaçta gideceğiz?**

**Musa:--Sabah, saat 08.00'de yola çıkarız. En geç saat 07.30'da burada hazır ol.**

**Şoför:--Tamam, anlaştık.**

**Şoför ve Görevli otele girdiler. Özel tim ekibi de lokanta aramak üzere yürümeye başladılar.**

**Orhan:--Senden korkulur ha Musa!**

**Musa:--Ne var, ne oldu?**

**Cevdet:--Daha ne olsun? Az daha pazarlık yapsaydın, adam üste para verecekti neredeyse.**

**Abdulhamid:--Doğrusu, şoföre acıdım. Adamın yüsü renkten renge girdi.**

**Musa:--Size de yaranılmıyor ha!**

**Abdulkadir:--Musa abime karışmayın. Ondan olmasa halimiz harap. Unutmayın ondan başka Gürcüce bilen yok.**

**Orhan:--Tamam, tamam! Şaka yaptık.**

**Cevdet:--Evet ya, şaka yaptık.**

**Musa:--Neyse, etrafınıza iyi bakın da bir lokanta bulalım. Ama sağlam bir lokanta olsun ha.**

**Lutfi:--Mümkünse Müslüman olsun.**

**Cevdet:--Hele bir lokanta bulalım, bakalım.**

**Özel tim elemanları hem sohbet edip hem giderken bir lokantaya rastladılar. Lokantanın içine bir göz gezdirdiklerinde, burasının uygun olmadığını gördüler. Herne kadar Cevdet'in karnı zil çalıyor idiyse de, başka bir lokanta aramaya gittiler. Epeyce bir aramadan sonra nihayet düzgün bir lokanta bulmayı başardılar.**

**Cevdet:--Hele şükür!**

**Musa:--Hakkını helal et. Sana da epeyce çile çektirdik.**

**Lokantadan içeri girdiler. İki masayı işgal ettiler.**

**Lokantacı geldi. Ne istediklerini sordu.**

**Musa:--Biz müslümanız, bize domuz eti ya da onun içine bulunduğu yemeklerden getirme de ne getirirsen getir.**

**Lokantacı:--Ne, Müslüman mısınız?**

**Musa:--Evet, hayrola ne oldu?**

**Lokantacı:--Yok bir şey, endişe etme. Ben de müslümanım.**

**Musa:--Allah-u ekber! Bizi Müslüman bir lokantacıyla karşılaştıran Allah'a (cc) hamdolsun.**

**Lokantacı:--Hayırdır, ne yapıyorsunuz burada?**

**Cevdet:--Ya, bize yemeği getirsen de sonra sohbet etsek?**

**Lokantacı:--Ah, evet, evet! Hakkınızı helal edin. Ben hemen yemeği getireyim.**

**Lutfi:--Lokantacı ucuz kurtuldu ha!**

**Cevdet:--Niye ne oldu?**

**Lutfi:--Az daha yemek gelmeseydi lokantacıyı yerdin.**

**Hepsi gülmüşler. Bir müddet sonra lokantacı yemekleri getirdi. Elemanlar büyük bir iştahla yemekleri yemeye başladılar. Lokantacı da yanlarına oturdu ve sohbete kaldıkları yerden devam etmeye başladılar.**

**Musa:--Biz gazeteciyiz. Kafkasya hakkında program yapacağız inşAllah. Bunun için de Pankissi Vadisine gitmemiz lazım.**

**Lokantacı:--Araç bulabildiniz mi?**

**Musa:--Evet, bir araç bulabildik.**

**Lokantacı:--Kaça kiraladınız?**

**Musa:--500 dolar istedi?**

**Lokantacı:--Ne, 500 dolar mı? Vermediniz inşAllah?**

**Musa:--Uzunca bir pazarlıktan sonra, 300 dolara anlaştık.**

**Lokantacı:--Yine de fazla ama neyse. Çok dikkatli olun. Buradan çıkınca da doğruca otele dönün. Fazla gezmeyin. Burada her türlü insan var. Başınıza bir şey gelmesin. Bu arada Rus Casusları da çok fazla. En çok da onlara dikkat edin.**

**Musa:--Merak etme. Kuru gürültüye pabuç bırakmayız. Nihayet yemekleri bitmişti. Lokantacının çay ikramından sonra...**

## **YÜZ KIRK BİRİNCİ BÖLÜMÜN SONU**

---

Konu Başlığı: **Ynt: Çeçenistan'da Asrın Direnişi**  
Gönderen: **ahmetmeydani** üzerinde **20 Ocak 2013,**  
**19:57:04**

---

## **YÜZ KIRK İKİNCİ BÖLÜM**

**...yemek ücretini ödemek üzere kasaya yöneldiklerinde Lokantacı:--Ücret almıyorum, bu benim ikramım olsun.**

**Musa:--Hayır bunu kabul edemeyiz.**

**Lokantacı:--İslam'da ikram vardır ve siz de bunu kabullenmek zorundasınız.**

**Orhan:--Tamam Musa! Fazla üsteleme, kardeşimiz haklı.**

**Lokantacı:--Bu arada, sizde gazeteci tipi yok. Ben insan sarrafı oldum. Sizin gibi çok müslüman geldi buraya, gazeteciyiz diyerek. Yolda Rus casusları ile karşılaşabilirsiniz. Çok dikkatli olun. Size eziyet edebilirler, şayet dayanırsanız bir iki gün içinde sizi bırakırlar. Hatta buranın birkaç resmini çekin ve bir şeyler de karalayın ki gazeteci olduğunuzu sansınlar.**

**Cevdet:--Biz zaten gazeteciyiz.**

**Lokantacı:--Evet siz gazetecisiniz. Ama yine de çok dikkatli olun. Aracına bineceğiniz şoför de Rus ajanı olabilir. Sakın ağzınızdan bir şey kaçırmayın.**

**Emir:--Merak etme kardeşim, ha bu arada adını söylemedin bize.**

**Lokantacı:--Sahi söylemeyi unuttum. Adım Abdulgafur.**

**Emir:--Memnun oldum Abdulgafur kardeşim.**

**Abdulgafur:--Sakın adınızı söylemeyin. Hadi bakalım fazla oyalanmayın. Hem vakit de ilerliyor. Dediğimi unutmayın. Birkaç resim çekin. Tarihi yerler olmasına dikkat edin.**

**Lutfi:--Tamam dikkat ederiz, merak etme. Hadi Allah'a (cc) emant ol.**

**Abdulgafur:--Siz de!**

**Lokantadan ayrıldılar. Abdulgafur'un tavsiyesine uyup birkaç resim çektikten sonra otele döndüler.**

**Abdulaziz:--Ya arkadaşlar ne diyorsunuz bu işe, Abdulgafur hakkındaki düşünceniz ne?**

**Abdulhamid:--Abdulgafur Müslüman biri, simasından belli. Hem tersi olsaydı şimdiye kadar otele baskın yapılmıştı bile.**

**Musa:--Evet, ben de aynı fikirdeyim. Ama yine de dikkatli olmalıyız.**

**Orhan:--Allah'ın (cc) dediği olur. Endişe etmeye gerek yok.**

**Abdulkadir:--Endişe ettiğimiz yok. Hem zaten biz buraya şehidliği göze alarak geldik.**

**Orhan:--E herhalde yani! Ama şehid olacaksak Çeçenistan'da olmalıyız. Hem de birkaç Rus askerini öldürdükten sonra.**

**Abdulkadir:--Evet, temennimiz o. Ama şehadet daha önce de gelirse kabulümüzdür.**

**Abdulhamid:--Evet arkadaşlar! Sakın işi tartışmaya dökmeyin. Hem bu gece iyice dinlenmeliyiz.**

**Abdulgafur'un söylediklerini unutmayın. Şayet yolda Ruslarla karşılaşırsak birkaç gün uykuya hasret kalabiliriz.**

**Cevdet:--Doğru! Namazı kılıp dinlenelim.**

**Musa:--E hadi o zaman. Abdesti olmayan abdest alsın.**

**Lutfi:--Böyle yerde abdestsiz gezilir mi?**

**Orhan:--Abdulhamid, bu sefer namaz kıldırma sırası sende.**

**Abdulhamid:--Buyrun öyleyse!**

**Abdulhamid'in imamlığında namazı kıldıktan sonra derin bir uykuya daldılar. Sabah namazı vaktine kadar deliksiz bir uyku uyudular. Sabah namazı vaktinde saatin alarm çalması neticesinde uyanıp abdestlerini alıp**

namazlarını kıldılar. Bir müddet dinlendikten sonra Musa:  
--Ne dersiniz, kahvaltıya Abdulgafur'un oraya gidelim mi?

Orhan:--Bence uygun olmaz. Hem dikkat çekebiliriz hem de Abdulgafur'a zararımız dokunabilir.

Lutfi:--Ben de aynı fikirdeyim.

Cevdet:--Kahvaltılık bir şeyler alıp kahvaltıyı burada yapalım.

Musa:--Peki, ikimiz gidip bir şeyler alalım o halde.

Cevdet:--Buyur gidelim!

Musa ve Cevdet dışarı çıktılar kahvaltılık almak üzere. Epeyce gezdikten sonra nihayet bir fırın bulabildiler. Sıcak ekmek aldılar. Bir marketten de zeytin aldılar. Peynir ve benzeri yiyeceklerden de uzak durdular. Nihayet otele vardılar.

Abdulhamid:--Neredesiniz yahu? Ödümüz koptu.

Musa:--Kusura bakmayın telefon edecek zamanımız olmadı. Açık fırın bulamadık.

Abdulaziz:--Neyse neyse! Hadi bakalım kahvaltımızı yapalım, saat gelmek üzere.

Abdulkadir:--Ben otelciye çay kaynatmasını söylemiştim. Onu alıp gelelim. Hadi Abdulaziz!

Abdulaziz:--Evet, çay iyi gider sabah sabah.

Abdulaziz ve Abdulkadir aşağıya inip çayı ve b ardaıkları alıp geldiler. Kahvaltıyı yaptıktan sonra hazırlıklarını tamamladılar. Saat 07.30 olmuştu.

Musa:--Hadi bakalım, çıkıyoruz!

Cevdet:--Vay be! Burasını özleyeceğim ha!

Gülüştüler. Aşağıya inip otel ücretini ödediler.

Musa:--Geldi mi araç?

Görevli:--Evet, dışarıda sizi bekliyor.

Musa:--Hoşça kal!

Görevli:--Güle güle!

Dışarı çıktıklarında aracın orada olduğunu gördüler. Araca binip hareket ettiler. Bir süre sonra Tiflis görünmez olmuştu. Kendi aralarında sohbet ederek gidiyorlardı. Sık ağaçlarla kaplı ve تنها bir yolda ilerliyorlardı. Bir virajı dönmüşlerdi ki...



---

Konu Başlığı: **Ynt: Çeçenistan'da Asrın Direnişi**  
Gönderen: **ahmetmeydani** üzerinde **20 Ocak 2013,**  
**19:58:31**

---

## **YÜZ KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM**

...bir aracın beklemekte olduğunu gördüler. Araç, sivil araçlara benzemiyordu. Musa şoföre:

--Ne diyorsun kaptan, bu araç neyin nesi?

Şoför:--Sanırım Ruslar. Aslında burada bulunmaları kanunlara aykırı, ama yine de başa çıkamıyor bizim hükümet. Zaten Pankissi Vadisi nedeniyle Ruslarla aramız açık. Çok dikkatli olun.

Musa:--Bakalım neler olacak? Arkadaşlar Abdulgafur'un dediklerini unutmayın. Ne olursa olsun dayanmalıyız.

Cevdet:--Merak etme, zaten buraya gelirken böyle şeyleri de hesaba katmıştık.

Orhan:--Hem unutma biz özel timiz.

Bu arada yolda bekleyen aracın yanına varmışlardı. Birden silahlı kişiler belirdi yol kenarında. Şoför aracı durdurdu. İri yarı bir araca yaklaştı ve:

--İnin bakalım arabadan.

Araçtakiler araçtan indi. Orhan:

--Buyrun, ne istiyorsunuz?

Adam:--Nerden geliyor, nereye gidiyorsunuz?

Orhan:--Bizler gazeteciyiz. Tiflisten geliyoruz, Kafkasya hakkında araştırma yapıyoruz. Hem siz kimsiniz?

Adam:--Burada soruları biz sorarız. Sizin Çeçen asilere katılmanızdan şüphe ediyoruz.

Orhan:--Böyle bir şey yok. Hem bizim ülke ile sizin ülke arasında herhangi bir problem yok.

Adam:--Orası öyle ama, sizin ülkenizden çok kişi Çeçen asilere katılıp bize karşı savaşıyorlar. Onlardan da az çekmiyoruz hani.

Orhan:--Biz sadece gazeteciyiz. Ne görürsek onu yazarız. Rusya'da da görev yaptık.

Adam:--Sizi bir süre alıkoyacağız. Bizimle beraber gelin.

Orhan:--Karşı koymanın faydası yok arkadaşlar,

**gidiyoruz.**

**Adam:--Ne dedin arkadaşlarına?**

**Orhan:--Onlara sizinle birlikte gitmemiz gerektiğini söyledim.**

**Özel tim elemanları ve Gürcü Şoför Rus askeri oldukları anlaşılan kişilerle beraber, ormandaki bir kulübeye girdiler. Rus askerleri onları bodrum kata kapattılar. Buranın bir işkencehane olduğu her halinden belli oluyordu.**

**Lütfi:--Gestapo Merkezine hoş geldiniz. Fırsatını bulursam, ben bu Rus askerlerini öldürürüm.**

**Musa:--Hayır! Böyle bir şey yaparsak Çeçenistana gidemeyiz. Hem bizden sonra gelecekler için de tehlikeli olur bu. Unutmayın bizler sadece gazeteciyiz.**

**Abdulhamid:--Dert etmeyin kardeşlerim. Onların Cennet ve Cehennemi yok. Biz bugüne kadar ne badireler atlattık. Bunun da üstesinden geliriz. Allah'a (cc) dua etmekten başka yapacak bir şeyimiz yok.**

**Bu esnada dışarıdan ayak sesleri gelmeye başladı.**

**Cevdet:--Şenlik başlıyor. Önce ben gidiyim.**

**Musa:--Hayır önce ben gideceğim.**

**Abdulkadir:--İsterseniz seçimi Ruslara bırakalım.**

**Orhan:--Bence de en iyisi bu.**

**Kapı açıldı. Askerler içeriye bir göz gezdirdi. Önce Gürcü şoförü götürüp sorguladılar. Ona işkence yapmadılar. Çünkü gürcülere işkence yapmak onların durumunu zora sokabilirdi. Şoföre sorulan sorulardan herhangi bir netice alamadılar. Çünkü şoförün hiçbir bilgisi yoktu. Onu getirdiler ve Abdulhamid'i götürmek istediler.**

**Orhan:--Onu nereye götürüyorsunuz? O Rusça bilmez ki. Burada benden başka Rusça bilen yok.**

**Bunun üzerine Abdulhamid'i bırakıp Orhan'ı aldılar. Onu başka bir odaya aldılar. Odada her türlü işkence aleti vardı. Rusların komutanı olan kişi:**

**--Bana bak, bizi fazla uğraştırma. Sizin gazeteci olmadığınızı biliyoruz. Yaptığımız araştırma neticesinde, Çeçenistan'a savaşa gittiğinizi biliyoruz.**

**Orhan:--Bakın yanılıyorsunuz. Tamam, belki birileri Çeçenistan'a savaşmaya gidebilir, ama biz kesinlikle gazeteciyiz. Hem bizim Çeçenistan'a gittiğimiz ne malum. Biz öyle bir iddiada bulunmadık ki.**

**Rus Komutan:--Şoför her şeyi söyledi bize. Boşuna inkar etme.**

**Orhan:--Şoför yalan söylüyor. Bizi nerden tanıyor ki böyle bir kanaate varmış.**

**Rus Komutan:--Şoför insan sarrafı olmuş. Sizi bir bakışta tanımış. Orhan:--Şoförün böyle bir şey söylediğini sanmıyorum. Bizimle ilgili size kim bilgi vermişse yanlış bilgi vermiş. Biz gazeteciyiz. Yanlış yapıyorsunuz.**

**Rus Komutan:--Anlaşıldı, sen iyilikten anlamıyorsun. Rus askerlere dönerek: Bunun askıya asın.**

**Askerler derhal Orhan'ı Filistin askısına astılar ve askıyı yukarı kaldırdılar. Orhan önce kollarında keskin bir acı hissetti. Daha sonra acı tüm vücuduna yayıldı. Neredeyse gayri ihtiyari olarak haykıracaktı ama düşman karşısında zayıf görünmek istemiyordu. Bu nedenle, etleri parça parça edilse dahi, ah! bile demeyecekti. Takriben yarım saat askıda kaldıktan sonra, Rus Komutan geldi ve:**

**--Nasıl, rahatın yerinde mi?**

**Orhan:--Bakın, bizler gazeteciyiz. Bize boşuna işkence ediyorsunuz. Size söyleyecek hiçbir şeyimiz yok.**

**Rus Komutan:--Göreceğiz bakalım. Seni bülbül gibi konuşturmasını bilirim.**

**Orhan:--Bilmediğim hiçbir şeyi söyleyemem ve olmadığım hiçbir şeyi de kabullenemem. İstersen derimi yüz.**

**Orhan'ın bu sözleri Rus Komutan'ı çileden çıkardı. Sopayı eline aldı ve rastgele Orhan'ın vücuduna vurmaya başladı. Birkaç sopa darbesinden sonra Orhan kendinden geçti. Orhan'ın bayılması üzerine Rus Subayı vurmaktan vazgeçti.**

**--Şuna bir su dökün.**

**Askerler soğuk suyu Orhan'ın tepesinden aşağıya döktü. Ohna kendine geldi. Her tarafı ağrıyordu. Bir an nerede olduğunu hatırlamaya çalıştı. Sonra Rusların elinde olduğunu hatırladı.**

**Rus Subayı:--Demek kendine geldin ha! Gel şu inadından vazgeç. Hem bizi uğraştırma hem de sen kurtul işkenceden.**

**Orhan:--Bakın, size daha önce de söyledim, biz gazeteciyiz.**

**Rus Subayı:--Anlaşıldı sen akıllanmayacaksın. Şuna cereyan verin.**

**Bunun üzerine Rus askerleri Orhan'ın vücuduna akım vermeye başladılar. Orhan'ın her tarafı kasıldı, bir müddet sonra yine kendinden geçti.**

**Rus Subayı:--Bununla işimiz var. Bunun götürün başka birini getirin.**

**--Komutanım, diğerleri Rusça bilmiyor ki, onları nasıl sorgulayacağız?**

**Komutan:--Ne, Rusça bilmiyorlar mı? Kahretsin! Onlara işkence yapmanın da bir faydası olmayacak.**

**Asker:--Komutanım belki de söyledikleri gibi, bunlar gerçekten gazeteci.**

**Komutan:--Öyle olsa bile, bunları işkenceden geçirmeliyiz ki diğerlerine de ders olsun.**

**Tam o esnada...**

## **YÜZ KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜN SONU**